

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Stimvlvs Compvnctionis, Et Soliloqvia

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae, 1611

De vigilia cordis. Cap. 17.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45624

tenebantur intimo desiderio solitudinis, ubi gustauerant te, & multiplicauerant sine testibus, inæstimabiles diuitias suas. Placet mihi valde consilium hoc, quod prædicauit verbis & exemplis casta generatio querentium Deum, quærentium formosissimam faciem Dei Iacob. Atque ideò precor te, fili Dei Altissimi, tangas digito spiritus tui viscera mea, vt suspirèt ad te gemitibus inenarrabilibus: & præ magnitudine desiderij inueniendi te fugiant de Vr Chaldæorum, ad pacem, & serenitatem tuam. Pro misericordia ista grãdi, supplicabo tibi ad altare tuum, in muneribus dilectionis, & in holocausto pinguisimo, quod instituit amor tuus. Odores, precor, suaue sacrificium noui testamenti, quod hæreditate acquisierunt charissimi filij, & amici tui.

De vigilia Cordis.

CAP. XVII.

Benè intellexit legem dulcissimæ charitatis tuæ, ô Vnigenite fili Dei, sponsa tua, quando dixit: Ego dormio, & cor meum vigilat. Qui enim possidet te, per diuinam gratiam, & æternam misericordiam tuam, habet cor sollicitum, ne fortè perdat te, & obseurentur oculi eius præ
magni

magnitudine tristitiæ. Credo autem, Do-
 mine, sollicitudinem istam valde placere
 tibi: nam & fidelissimus Apostolus tuus
 viuens sub vmbra alarum tuarum, inter
 opera perfectissimæ iustitiæ, timebat, &
 vigila bat castigans corpus suum, ne fortè
 reprobus fieret. Sed & omnes amici tui;
 Domine, vigilant super custodia cordis,
 quia peregrinantur per terram inimico-
 rum, qui crudelissimo latrocinio expoli-
 are solent incautos viatores. Ex quo fit,
 vt mihi necesse sit à somno exurgere, &
 super custodia mea vigilare, quam diu su-
 perest habitus in me, & spiritus Dei in na-
 ribus meis. Verè, Domine, filij Adam la-
 borant lethargo mortali, & egent adiuo-
 rio tuo, vt excitentur: propter quod fac,
 Domine, vt anima mea nūquam obdor-
 miat in morte, sed pungatur stimulo cha-
 ritatis tuæ, quæ non sinat illam in terra
 requiescere. Si enim in terra requiem in-
 uenire non possit, suspirabit te: vretur æ-
 stu per diem, & gelu per noctem, & rece-
 det somnus ab oculis meis. Vtinam solli-
 citudo hæc semper excitaret cor meum, vt
 semper ferretur ad te, & multiplicaret si-
 ne fine vigilias suas! Si enim tu, Pastor, a-
 mantissime, custodisti vigilias noctis su-
 per gregem tuum pernoctans in oratio-

AC

ne Dei; iustum erit, vt ego non grauee
 somno, dum agitur de causa eternæ salu-
 tis, & interminabilis consolationis meæ.
 Vigilabo ergo factus sicut passer solitari-
 us in tecto domus meæ, fugiens confor-
 tia peccatorum, & ex loco sublimi explo-
 rans fures, qui per tenebras noctis, qua-
 runt subuertere sensus meos. Non dabo
 somnum oculis meis, & palpebris meis
 dormitationem, donec inueniam, & te-
 neam te, & fruor optatissima præda mea.
 Hoc est consilium dignum secreta erudi-
 tione tua, ô sapientia Dei, quæ fide tua il-
 luminasti me, vt in vigilia charitatis, que-
 ram sine requie temporali æternam re-
 quietem, & beatissimam pacem tuam.

De victoria hostium anima.

CAP. XVIII.

OMnes qui de bello pacem tuam in-
 quirunt, Domine, lætantur quando
 vincunt obstinatos inimicos suos: letissi-
 ma enim victoria est, quando per fortis-
 simam virtutē dexteræ tuæ, vir iustus pro-
 sternit mortem, & Infernum, & omne
 quod in corpore mortali aduersatur eter-
 næ legi tuæ. Quando scilicet accedit ho-
 mo ad cor altum, & exaltaris in illo per
 multiplices triumphos miserationū tua-
 rum

rum